

November 7. alkalmából

Kitüntetések, elismerések

Az MSZMP Belváros IV/B alapszervezete és a HNF Belváros IV/B körzeti bizottsága Kiváló Társadalmi Munkás kitüntetésben részesítette Csóti Szilvesztert. Erdemes Társadalmi Munkás kitüntetést kapott Czákó Kálmán, Márkus Mihályné, Mezei Józsefné, Zsazlavik Máttyás, Veres István és Pintér Ferenc.

*

Budapesten vette át az Alsótszavidéki Vízügyi Igazgatóság igazgatója Si-

mady Béla, az Országos Vízügyi Hivatal elnökének Kiváló Munkáért kitüntetését. A tegnapi, pénteken megtartott vállalati ünnepségen az Ativizig dolgozói közül a következők kaptak Kiváló Munkáért kitüntetést: Balga József (a Csanyteleki Vízműtársulat elnöke), Garrai Mihály (Dél-Békés Megyei Vízgazdálkodási Társulat művezetője) és Juhász Mihály (Tisza-Kunsági Vízgazdálkodási Társulat gépkezelője). Elnöki Elismerésben részesült Fatyol Vince

(a Szeged és Környéke Vízgazdálkodási Társulat kubikusa). Kiváló Dolgozó kitüntetést tizenketten kaptak.

*

Kiváló Munkáért kitüntetést vett át Budapesten az Országos Takarékpénztár központjában Takács Mária, az OTP Csongrád Megyei Igazgatóságának jogtanácsosa.

Az ipari miniszter a Kiváló Munkáért kitüntetést adományozta Oláh Sándor szegedi vegytisztító kisiparosnak.

Építés-, vízügy, kereskedelem

A megye építési és vízügyi dolgozói közül is többen kaptak elismerést. Kiváló Munkáért kitüntetést kapott az Építési és Városfejlesztési Minisztériumtól: Kiss Imre Mihály házfelügyelő csoportvezető (Vársárhely, Városgazdálkodási Vállalat), az Országos Vízügyi Hivaltól: Fenő Ferenc festő csoportvezető (megyei víz- és csatornamű vállalat, Szentes), Gazsó Sándorné bérelszámolási csoportvezető (megyei víz- és csatornamű vállalat, Szentes), Kulcsár Bálint esztétikus szakmunkás (megyei víz- és csatornamű vállalat, Szentes), Szilágyi Mihály kűrfúró szerelő (megyei víz- és csatornamű vállalat, Szeged), Apró Sándor

lakatos szakmunkás (Szegedi Vízművek és Fürdők Vállalat), Tóth Mihályné számítási osztályvezető (Szegedi Vízművek és Fürdők), Fekete Mihály osztályvezető-helyettes (Csongrád Városi Tanács V. B. városfejlesztési és gazdálkodási osztály). OVH elnöki elismerést kapott: Balogh Pál, a csongrádi üzemegység vezetője, Szamosközi Lászlóné belső ellenőr, Szilágyi György ács szakmunkás (a megyei víz- és csatornamű vállalat dolgozó), Sarkadi Gáborné előadó (szegedi városi tanács vb építési és közlekedési osztály).

*

Kiváló Munkáért kitüntetést kaptak a belkereske-

delmi minisztertől megyénkbeli csoportvezető, Acsán Éva eladó, Baranyi László áruvezető, Bajusz Károlyné áruvezető (a Csongrád Megyei Élelmiszer-Kiskereskedelmi Vállalat dolgozó), Fejes István ABC-áruháza vezető, Tóth Gyula tmk-vezető (a Szegedi Élelmiszer-Kiskereskedelmi Vállalat dolgozó), Bugner Lászlóné boltvezető (Komplett Ruházati Vállalat, Szeged), Csánádi Józsefné áruvezető-helyettes (Delta Kereskedelmi Vállalat, Vársárhely), Emmer Miklósné hivatalvezető-helyettes (Szeged Tourist), Pataki Erzsébet főmunkatárs (Csongrád Városi Tanács V. B. hatósági osztálya).

Aktívák jutalmazása

November 7-e alkalmából az MSZMP Szeged Városi Bizottsága a pártmunka területén kiváló munkát végző aktívákat tüntetett ki. Jutalomban részesült: Kevevári József, Varga József, Gyeviki Zsuzsanna, Boros Péter, Dankó János, Eggett Emese, Harmos István, Váradi József, Botás György,

Gyémánt László, Mitrocsák Ferenc, Nagy István, Barna Károlyné, Sándor Lajosné, Ördög László, Mihályi Ferencné, Vida László, Kovács Terézia, Kóter Pál, Bors Miklósné, Lóczy Imre, Klótzl Ferenc, Péter János, Rovó István, Takács Jánosné, Várhelyi Józsefné, Kuti Arpad, Mison Nándor, Lengyel

Imre, Pálfi Sándor, Kovács Károly, Polák Zoltán, Szilágyi Júlia, Nagyvári László, Réhkaszi Rozália, Farkas Józsefné, Juhász Istvánné, Lippai Jánosné, Németh István, Zsivitty Demeter, Zékány János, Forrai Tamás, Kormányos András, Varga Ferencné, Márton Rózsa, Lévai László, Szógi Istvánné.

Ünnep Odesszában

(Az odesszai Znamja Kommunizma munkatársának telefonjelentése.)

A Hős Város címet és a Lenin-rendet egyaránt bírta Odessza, Csongrád megye szovjetunióbeli testvérterületének központja, mint annyi más település szerte a hatalmas országban, már napokkal ezelőtt zászlódíszbe öltözött a nagy októberi szocialista forradalom győzelmének 70. évfordulója tiszteletére. A középületeken és a lakóházakon egyaránt transzparensek sokasága feszült, s e táblákról, feliratokról bárki olvashatja, az itteni gyárak, üzemek dolgozói milyen teljesítményt értek el az ünnep tiszteletére jó másfél évvel ezelőtt indult munkaverseny keretében. A legjobbak — mint például a kikötőben dolgozó hajósok és dokkmunkások — már nem is a jövő évre, de az 1989-re szóló tervek teljesítésén szorgoskodnak. Munkasikerüket az ünnepi dekorációkon hozzák a város lakói és vendégei tudomására.

Az ünnepi napokban megsokasodott a vendégek száma Odesszában. A testvérvárosokból és a testvérmegegyekből — így Várnából, Konstancából, Splitből és persze Csongrád megyéből — hivatalos delegációk érkeztek, hogy szöveget barátaikkal együtt ünnepeljék a forradalom évfordulóját; a még közöltünk élő polgárháborús, valamint a nagy honvédó háború veteránjait. No-

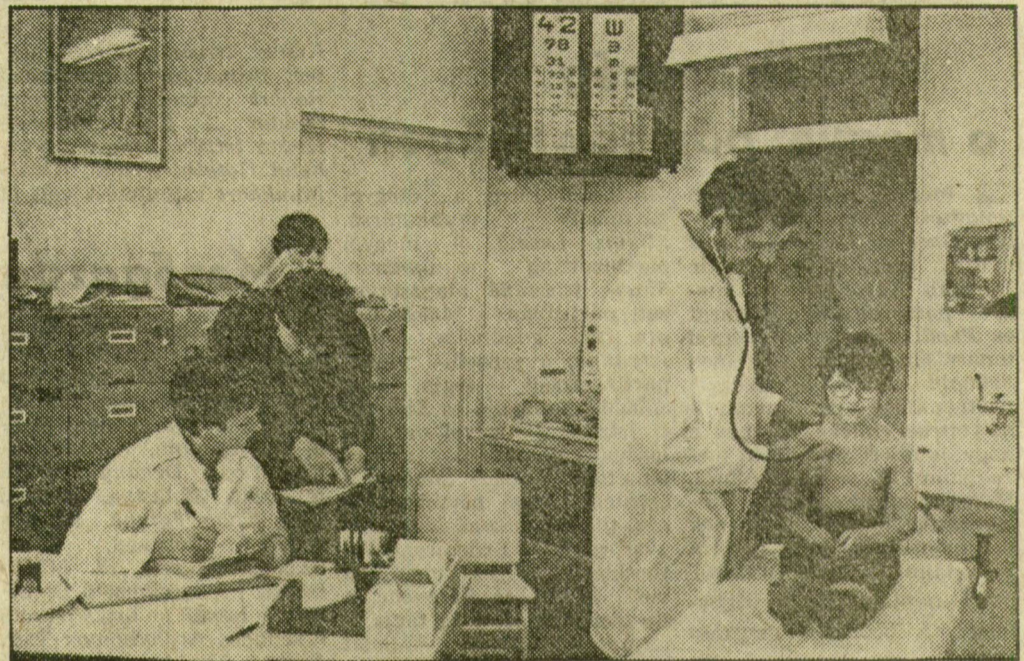
vember 5-én került sor arra a baráti találkozóra, amelyen a Csongrád megyei pártküldöttség tagjai — Szabó Sándor első titkár, Székely Sándor, a szegedi pártbizottság első titkára, Kozma Rozália, a megyei párt-végrehajtóbizottság tagja, Petrik István, a megyei tanács elnökeinek általános helyettese és Molnár József, Csongrád város tanácselnöke — az odesszai üzemek, intézmények dolgozóival, egyszerű érdeklődők sokaságával beszélgetést folytattak Magyarországról, Csongrád megyéről. A sok-sok érdeklődő kérdésre aprólékosan beszámoltak a testvérmegegy életéről. Afogó képet adtak a hallgatóságnak a szocialista építőmunkában elért sikerekről, a soron levő, szembetűnően nagy feladatokról, és a gazdaságfejlesztés útjában toronyosuló gondokról. A nyílt őszinte beszámoló nyomán az odesszaiak számára világosá vált, hogy magyar barátaink is a fejlődés lehetséges gyorsítása érdekében dolgoznak ki, és alkalmasnak újszerű megoldásokat az iparban és a mezőgazdaságban egyaránt.

Számosan — elsősorban az odesszai sajtó munkatársait — a testvérmegegyi kapcsolatok továbbfejlesztéséről érdeklődtek. Magyar vendégeink elmondták, hogy a most megújított, és az elkövetkező há-

rom évre szóló együttműködési szerződés alapvető törekvése a kölcsönösen megoldandó gazdasági feladatok számbavétele, valamint az azonos ágazathoz tartozó vállalatok közötti kapcsolatok szélesítése. Közös kutatási és fejlesztési programokról esett szó. A korábban is elég tekintélyes számban bonyolított baráti látogatásokat majd egyre inkább a szakemberek tapasztalatszerzésére alakítják át. Az is megfogalmazást nyert, hogy nem a barátságból elegendő kevesebb, hanem a gazdasági feladatok eredményesebb megoldását szolgáló találkozókból van szükség minél többre.

November 6-án délelőtt 10 órakor az odesszai tanácsháza harangjátéka adta meg a jelet az évforduló tiszteletére rendezett katonai díszszemle kezdetére. A fegyveres erők felvonulását a dolgozók és a sportolók menete követte. A Csongrád megyei pártdelegáció mindezeket a díszmenyínyről szemlélté végig. A felvonuló dolgozókat által magasba emelt transzparensekről magyar barátaink megtudhatták, hogy a nagy októberi szocialista forradalom győzelmének 70. évfordulója tiszteletére kibontakozott munkaverseny révén Odessza 1,1 millió lakosa mintegy 234 ezer négyzetméternyi új lakással, számos új üzlettel, egészségügyi és kulturális intézménnyel gazdagodott.

Szakorvosi rendelő Kisteleken

Felvételünk a gyermekgyógyászaton készült

Elegáns épülettel gazdagított Kistelek. Tegnap délelőtt adták át a városi jogú lakosság érdekeltségű nagyközség szakorvosi rendelőjét. Szabó G. László, a megyei tanács elnökhelyettese avatta az egészségügyi intézményt.

Régi igényt elégítettek ki ezzel a betegellátás területén. A szép rendelő tervei a Csomiterv műtermében készültek, a kivitelezést pedig a Csomiép vállalta. Ide kíváncsok, hogy mindkét vállalat jó munkát végzett.

Természetesen nem kevés költséggel készült el a rendelő. A számítások szerint 43 millióba került, aminek a felét a Csongrád Megyei

Tanács fedezte. A településfejlesztési hozzájárulást az orvosok a betegeket. Hét nagyközség szakorvosi rendelőjét. Szabó G. László, a megyei tanács elnökhelyettese avatta az egészségügyi intézményt.

A kivitelezést 1985-ben kezdték, és ime, alig két év múltán már fogadhatják az orvosok a betegeket. Hét szakrendelőben kereshetik a gyógyulást a rászoruló kistelekiek és a nagyközség vonzáskörzetébe — Baks, Balástya, Csengele, Pusztaszer és Ópusztaszer — tartozó községek lakói. Az új rendelőhöz 23 ezernél többen tartoznak. Gyermekgyógyászat, belgyógyászat, reumatológia, röntgen, sebészet és labora-

tórium áll a betegek rendelkezésére — egyelőre, de januártól szemészet is lesz a rendelőben.

Nagy segítséget nyújt majd a Volán kezdeményezése, miszerint a betegeket menetrend szerinti mikrobuszokkal szállítják az orvoshoz, illetve haza. A tervek szerint délelőttönként két járat, délutánonként pedig egy biztosítja a kényelmes utazást.

Az építőmesterekről már szövegtünk, nem mehetünk el az intézmények társadalmi munkája mellett sem. Külön dicséret illeti a bölcsőde dolgozóit, akik a rendcsinálásban jeleskedtek.

A.S.

Irma, te keserédes

Dehogyan kívánánk eme — irodalmi-politikai közismertülktől átvett — szóval: keserédes — megfosztani a megkönnyebbült sóhajtól az Irma, te édes összes közreműködőjét! Mert-hogy okkal joggal gondolhatni, ők is így sóhajtának: ezen is túl vagyunk; akár a publikum, benne a sokfelől szorongatott kultúrpolitika fölkejtjeivel és hivatalosaival. Sóhajtának még akkor is, ha a színészi tisztesség jegyében a komédiázó kedvüket és tehetségüket mind bevetették...

Hiszen éppen ilyesféle okból, a jobb sorsra érdemes kedv és buzgalom felhasználásának látványa miatt találszik ide ez a „keserédes”! Meg az elhasznált, szimpla, mégis gorombá kérdés, megint: minek nekünk itt, most — Irma, te édes? De jó világ is lenne, ha felelhetnénk: csak... S bizony, keser édes, hogy a válasz minden bizonnyal: kell! Mert a színház világa — itt, most — benne egy olyan körben, amiben a könnyű és a még könnyebb, de főleg az olcsó és a még olcsóbb: kell. Bonyolultabb ügy ez annál, mintsem — itt, most — tárgyalhatnánk, legyen elég annyi: ez itten korántsem Hollywood, se nem a Broadway, mely helyeken szintén kell a könnyű, és a miertre szintén nem az a válasz, hogy: csak. Hanem: mert azt a legkönnyebb a legdrágábbra tapirozní... Irmát (la Douce) ugyan már ott sem igen veszik elő, vagy ha mégis, hát azt a sztárpárádét, glancolt kiállítás, produceri hajthatatlan célratöréssel kikényszerített rendezői bravúrkodást — csak szeretnénk nézni. Am itt vagyunk egy „csökken-telten támogatott” színházban, ami éppen megint életveszélyes üzem, egyáltalán nem (csak) a szó átvitt ér-

telmében, mi tagadás, itt vagyunk sztárok nélkül, producer híján „csak” a körülmenyek hajszoita (vendég)rendezővel (Korcsmáros György), a szcenikai bravúrokról meg annyit, hogy Kisszínházunkban még — csodák csodája — működnek lámpák, s Varga Mátyást mozijszínhelyes szűkségen edzett találekony-sága most sem hagyta cserben... Egyszóval megnézném én azt a színházat, bárhol a világon, ahol ilyen olcsó (vagyzat, ezúttal anyagiakról van szó!) Irma te édest produkálnak! Mert-hogy ezt a már-már abszurd módon csavargatott, eszméletlenül blőd mesét arról, hogy Irma a Rue Casanova sétál, csak sétál, csak sétál, merthogy... Igen, a foglalkozását ki tetszettek találni, amott a Szajna partján ez még divik... Hajaj, de mennyire! Hát nem is mesélem tovább, úgyis ismerik a Kaméliás hölgygel és a Tisztességtudó utcalánnyal rokon, ám velük össze nem keverendő Édest... Szóval éppen hogy az eredetiséget a legteljesebb mértékben nélkülöző, már-már bámulnivalóan gügyesztori (A. Breffort) és a hozzá passzoló zene (M. Monnot) miatt kell ehhez a lankasztó francia nemzeti musicalteremtési igyekezet-hez — minimum Shirley McLain és Jack Lemmon, Billy Wilder „vezényletel”.

És akkor földet érünk. S a mi itteni „kelljeink” presében konstatáljuk, hogy Nagy Irma személyében van nekünk egy musicalérzékeny karmesterünk; van néhány agyonterhelt fiatal színészünk, mint például Bácskai János, aki most gyors egymásutánban kitűnőt teljesített a „Stukkerben”, a Koldus és királyfi-ban és a „muszáj-Irma” sleppjében; vagy Kaszás Géza, aki e szezonban, úgy látszik, a tokélyig csiszol-

hatja az „Adalékok a peremkerületi vagány földön járó bunkóságához” című esettanulmányát; ámbátor a Hamlet — premierre beugró — Színészkirályaként tehetségének másfajtaságáról is meggyőződött, a színészi jelenlet természetéről adott leckét, amihez tudvalevően vuverenitás szűkségeteltek. Tarján Péterrel teljes az Irma-béli, előadást mentő triumvirátus, aki szinte lubickol a manapság veszélyesnek számító szexuális magatartású Mimóza időszerű kiszólásokkal és gesztusokkal bőven dúított szerepében. Hármójuknak sikerült a komédiázó kedvet leginkább párosítani az ilyenfajta játékhöz nélkülözhetetlen mesterségbeli gondossággal. Nemcsak miattuk, hanem Markovits Bori és Kovács Zsolt teljesítményére tekintve is — szinte fájdalmas látni, mit mondtunk fontebb: mennyi energia, a sokoldalúság értéke, mennyi színészi taló forgatódik itt be, a valódi hason reménye nélkül... Markovits Bori mozgáskultúrája, dinamizmusa, humor, Kovács Zsolt eszközeinek karakterteremtő, telitalatos ötletessége, megmunkált gesztusok sorozata! S a többi szerepben a többiek — Albert Gábor, Jachinek Rudolf — igyekezete! S hogy a komikus helyzetereimteshez való rendezői érzék értékeiből mit von el az ilyen anakronisztikus darabnál már-már kényszerűen alkalmazott aktuális kiszólástómeget! Hogy Ek Erzsébetet is, mint Varga Mátyást, miféle ötletesiholásra kényszeríti a szegényszag! Hát ezért (is): keserédes. Avagy: teljességgel elhibázott a kiindulópont; és akkor nincs keserédes, csak keserves, mert tán mégsem annyira kell nekünk Irma, te édes; ám akkor ez már — Bobbal (Flórián Antal) szólva — „más tészta”...

Sulyok Erzsébet